

200704416/1.

Datum uitspraak: 28 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

, mede ten behoeve van hun minderjarige kinderen,
appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 03/22794 en 03/22795 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 29 mei 2007
in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 17 maart 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 29 mei 2007, verzonden op 30 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 10 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Lid van de enkelvoudige kamer

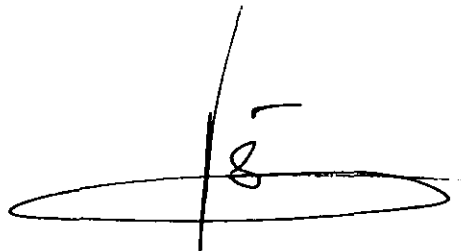
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 augustus 2007

282-501.

Verzonden: 28 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
meervoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j" artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 03/22794 BEPTDN
 AWB 03/22795 BEPTDN

V.nr.:

inzake: ... geboren op van Turkse nationaliteit, wonende te
 ... eiser, en
 ... geboren op 2 , van Turkse nationaliteit, wonende te
 ... eisers, tezamen te noemen: eisers,
mede ten behoeve van hun twee minderjarige kinderen, geboren op :
 ... geboren op
gemachtigde: mr. G.G.A.J. Adang, advocaat te Utrecht,

tegen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
 gemachtigde: mr. C. Brand, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van
 het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 24 september 2001 hebben eisers aanvragen ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Bij besluiten van 28 september 2001 heeft verweerder de aanvragen niet ingewilligd in het kader van een zogeheten aanmeldcentrum-procedure. Bij beroepschriften van 5 oktober 2001 hebben eisers tegen deze besluiten beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij uitspraak van 29 oktober 2001 (AWB 01/53518 BEPTDN en AWB 01/51274 BEPTDN) heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht, de beroepen gegrond verklaard en de bestreden besluiten vernietigd.
2. Op 5 februari 2003 heeft verweerder aan eisers schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvragen af te wijzen. Eisers hebben op deze voornemens geen zienswijze naar voren gebracht. Bij besluiten van 17 maart 2003 heeft verweerder de aanvragen wederom afgewezen.
3. Bij beroepschriften van 14 april 2003 hebben eisers tegen deze besluiten beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 10 juni 2003. Op 19 december 2003 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 11 februari 2005 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van de beroepen. Bij brief van 13 februari 2005 hebben eisers nog een viertal stukken overgelegd.
4. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 23 februari 2005. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten. Bij gelijke datum is het onderzoek heropend teneinde de onderliggende stukken betreffende het individuele ambtsbericht van 2 januari 2003 op te vragen op grond van het bepaalde in artikel 8:45 van de Awb.

AWB 03/22794 BEPTDN en AWB 03/22795 BEPTDN

2

5. Op 17 maart 2005 heeft deze rechtbank en nevenzittingsplaats de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht inzage te geven in de gegevens die ten grondslag liggen aan de conclusies van het individuele ambtsbericht van 2 januari 2003. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft met een beroep op artikel 8:29, eerste lid, van de Awb verzocht om beperkte kennisneming van bepaalde gedeelten van de onderliggende stukken. Bij uitspraak van 29 augustus 2005 (AWB 03/22794) heeft deze rechtbank en zittingsplaats bepaald dat de beperking van de kennisneming van bepaalde gedeelten van genoemde stukken gedeeltelijk gerechtvaardigd is.

Eisers hebben bij brief van 23 december 2005 laten weten de rechtbank geen toestemming te verlenen om op basis van de onderliggende stukken van het individuele ambtsbericht uitspraak te doen. De gemachtigde van verweerder heeft bij schrijven van 27 december 2005 ingevolge het bepaalde in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb toestemming aan de rechtbank verleend om mede op grondslag van de onderliggende stukken van het ambtsbericht uitspraak te doen.

6. Het onderzoek ter zitting is voortgezet op 2 november 2006. Eisers zijn aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig mevrouw T. de Jong, tolk in de Turkse taal.

7. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. HET ASIELRELAAS, HET AMBTSBERICHT EN DE OVERGELEGDE STUKKEN

1. Eisers hebben het volgende relaas aan hun aanvragen ten grondslag gelegd. Eiser heeft in 1994 tijdens zijn diensttijd geweigerd aan operaties tegen Koerden deel te nemen. Daarom werd hij gestraft. Dit duurde drie weken, hij werd verhoord en geslagen. Toen kwamen de legerautoriteiten er ook achter dat eisers broer destijds uit het leger was ontslagen vanwege zijn Koerdische en Alevitische afkomst. Na eisers straf werd hij weer teruggeplaatst en heeft hij zijn dienstplicht verder vervuld. Eiser heeft nadien contacten met de Halkön Demokrasi Partisi, Democratiepartij van het Volk, HADEP gehad. Eiser heeft in 1996 zonder toestemming van de Turkse autoriteiten gedemonstreerd. Eiser is toen opgepakt en een aantal dagen, drie tot vier, vastgehouden. Toen werd ook zijn weigering om aan de operatie gericht tegen Koerden deel te nemen, weer opgerakeld. In 1997 verbleef de neef van eiser, , bij eisers. Nadien bleek dat hij was gevlucht uit het leger. Zowel , als eiser werden toen opgepakt. Eiser werd wederom drie tot vier dagen vastgehouden. Nadien is het leger weer ontvlucht en kwamen de autoriteiten weer bij eisers. Eiser was er toen niet en daarom is eiseres opgepakt. Zij is verhoord over eiser en mishandeld en een nacht gevangen gehouden. Nadien heeft eiser gehoord dat bij de Arbeiderspartij van Koerdistan (PKK) hoorde. Omdat de autoriteiten dachten dat eisers met de PKK en Hussein te maken hadden, werden zij doorlopend lastig gevallen. Nadien, nog steeds in 1997 is een neef van eisers familie van moederskant vermoord in militaire dienst. Dit is door de autoriteiten in de doofpot gestopt. Op 2 juli 1998 werd de dood van Alevieten in 1993 herdacht. Eiser heeft daarom gedemonstreerd in Istanbul. Wederom is hij opgepakt en zeven tot tien dagen vastgehouden. De autoriteiten wilden eiser vanwege zijn verleden niet vrijlaten. Met moeite heeft eisers broer hem vrij gekregen, waarna eiser vanwege de problemen op verschillende adressen heeft verbleven. Na de aardbeving in 1999 zagen eisers de kans om binnen Turkije te vluchten. Zij hebben toen bij de oma van eiseres gewoond. Eisers konden echter niet meer in vrijheid leven en zijn in 2001 gevlucht. Ter onderbouwing van hun relaas hebben eisers een aantal stukken overgelegd, waaronder een bevel tot inhechtenisneming voor eiser van 25 oktober 2000.

2. Op 2 januari 2003 is een individueel ambtsbericht - met kenmerk DVP/AM-U020924.1778 - uitgebracht. Het ambtsbericht bevat de navolgende conclusies:

- de door eiser overgelegde kopie van de lidmaatschapskaart van de Vereniging van Kruideniers Bağcılar/Istanbul, de kopie van het rijbewijs en de kopie van het familieboekje zijn alle kopieën van authentieke documenten;

AWB 03/22794 BEPTDN en AWB 03/22795 BEPTDN

3

- het arrestatiebevel is geen authentiek document. Het document is op een aantal kenmerken onderzocht, op welke kenmerken niet specifiek wordt ingegaan om de gebruikte onderzoeksmethoden en -technieken te beschermen;
- eiser wordt op dit moment niet gezocht of strafrechtelijk vervolgd in Turkije;
- er loopt thans geen rechtszaak tegen eiser. Eiser riskeert derhalve geen gevangenisstraf bij een eventuele terugkeer naar Turkije.

3. Bij schrijven van 13 februari 2005 heeft eiser de - vertalingen van de - navolgende stukken overgelegd:

- een Turkse strafkaart betreffende eiser, gedateerd op 11 november 2001;
- een ongedateerde Turkse tenlastelegging betreffende eiser;
- een uitspraak gedateerd op 23 augustus 1996, van de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle (AWB 96/2971 Vrwet) ter zake de broer van eiseres;
- een rapportage van de RIAGG Zaanstreek Waterland, van 7 januari 2003, betreffende de problemen die de jongste zoon van eisers heeft (ondervonden).

III. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Uit het individuele ambtsbericht is gebleken dat het arrestatiebevel geen authentiek document is. Voorts wordt eiser niet gezocht of strafrechtelijk vervolgd in Turkije, loopt er geen rechtszaak tegen hem en riskeert hij geen gevangenisstraf bij terugkeer naar Turkije. De omstandigheid dat het arrestatiebevel niet authentiek is, doet sterke twijfel ontstaan aan eisers asielrelaas. Nu voorts uit voornoemd ambtsbericht is gebleken dat eiser niet in de negatieve aandacht van de autoriteiten zal staan, is het niet aannemelijk dat eiser in zijn land van herkomst gegronde reden heeft om te vrezen voor vervolging in de zin van het Verdrag. Derhalve komt eiser niet voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in aanmerking. Eiser komt evenmin voor een verblijfsvergunning op de b-grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 in aanmerking. Aangezien eiseres zich op de problemen van eiser heeft beroepen, komt zij evenmin voor een verblijfsvergunning asiel op voornoemde gronden in aanmerking. De door eisers gestelde arrestaties leiden ten slotte evenmin tot verlening van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 omdat deze gebeurtenissen niet tot één van de limitatief vastgestelde gebeurtenissen zijn te herleiden die tot verlening van een verblijfsvergunning op grond van het traumabeleid aanleiding kunnen geven. Daarnaast is het tijdsverloop tussen de gestelde ervaringen en het vertrek uit Turkije te groot om voor een dergelijke verblijfsvergunning in aanmerking te komen.

2. Eisers hebben zich op het standpunt gesteld dat verweerder niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de omstandigheid dat het arrestatiebevel niet-authentiek is, afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas doet. Eisers hebben dit document uit Turkije namelijk te goeder trouw in de procedure ingebracht. Ten onrechte heeft verweerder nagelaten het asielrelaas van eisers aan een verdere beoordeling te onderwerpen. In dit verband wijst eiser er op dat zijn oudere broer Turkije jaren geleden om dezelfde reden is ontvlucht en hij als vluchteling is toegelaten. Voorts worden de ouders van eiser sinds zijn vertrek lastig gevallen door de autoriteiten, was een broer van eiser in Oostenrijk kandidaat voor het Koerdisch parlement en stamt eiser uit een politiek actieve familie. Eisers zullen derhalve nimmer met rust gelaten worden. Voorts menen eisers dat zij op grond van het gelijkheidsbeginsel voor een verblijfsvergunning asiel in aanmerking komen omdat eisers broer, die tegelijkertijd met hen Nederland is ingereisd en dezelfde problemen ondervond, samen met zijn vrouw als vluchteling is toegelaten. Eisers overleggen ten slotte nog een aantal documenten uit Turkije waaruit blijkt dat eiser wordt vervolgd, een uitspraak inzake een verzoek om een voorlopige voorziening van de broer van eiseres en een rapportage betreffende de problemen die één van hun kinderen ondervindt.

IV. OVERWEGINGEN

1. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden verleend aan de vreemdeling:

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

2. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

3. Paragraaf C1/3.2.1 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000 luidt - voor zover van belang - als volgt:

"De geloofwaardigheid van het asielrelaas is identiek aan de aannemelijkheid van het asielrelaas. (...)"

4. Paragraaf C1/3.2.3 van de Vc 2000 luidt - voor zover van belang - als volgt:

"De toetsing van de geloofwaardigheid vindt plaats op grond van de verklaringen van de vreemdeling zoals deze onder meer naar voren komen in de gehoren, en van vergelijking van het relaas met al datgene, wat bekend is over de situatie in het land van herkomst uit ambtsberichten (zoals ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken) en andere objectieve bronnen en wat eerder is onderzocht en overwogen naar aanleiding van de gehoren van andere vreemdelingen in een vergelijkbare situatie.

(...)"

Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat er over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

(...)"

5. Artikel 83 van de Vw 2000 luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

1. De rechtbank houdt bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd.

2. Met feiten en omstandigheden, bedoeld in het eerste lid, wordt alleen rekening gehouden indien deze relevant kunnen zijn voor de beschikking omtrent de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 28 en 33 van de Vw 2000 of omtrent de ambtshalve verlening van een vergunning als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000.

6. Verweerder heeft het asielrelaas van eisers niet aannemelijk geacht omdat uit onderzoek is gebleken dat eisers een niet-authentiek document hebben overgelegd en dat onderzoek eisers stelling dat hij in de negatieve belangstelling van de Turkse autoriteiten staat, heeft weerlegd.

7. Eisers hebben hier tegen aangevoerd dat de omstandigheid dat het arrestatiebevel niet-authentiek is geen afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun relaas kan doen. De rechtbank volgt eisers hierin niet. De enkele stelling van eisers dat het arrestatiebevel te goeder trouw uit Turkije is verkregen en is overgelegd, is onvoldoende om aan te nemen dat verweerder de omstandigheid dat dit document niet authentiek is, niet aan eisers heeft kunnen tegenwerpen. De gevolgen die de door eisers overgelegde documenten meebrengen, komen immers voor hun rekening en risico.

AWB 03/22794 BEPTDN en AWB 03/22795 BEPTDN

5

8. Eisers hebben voorts aangevoerd dat de uitkomst van het individuele ambtsbericht wordt weerlegd door de documenten, een strafkaart en een tenlastelegging, die zij in de beroepsfase hebben overgelegd. Derhalve had verweerder van deze stukken kennis moeten nemen en ze moeten onderzoeken.

9.1 De strafkaart is op 11 november 2001 gedateerd en de tenlastelegging op 25 oktober 2000. Beide documenten zijn derhalve van een eerdere datum dan het bestreden besluit. Verweerder heeft zich primair op het standpunt gesteld dat de documenten reeds voor het bestreden besluit hadden kunnen en moeten worden overgelegd. Eisers hebben daartegen aangevoerd dat dit niet mogelijk was en zij de documenten zo spoedig als voor hen mogelijk was, hebben overgelegd. Gelet op de omstandigheid dat niet kan worden vastgesteld of eisers voornoemde stukken eerder hadden kunnen overleggen, houdt de rechtbank het ervoor dat eisers deze stukken niet reeds tijdens de besluitfase hebben kunnen overleggen.

9.2 Naar het oordeel van de rechtbank zijn de voornoemde documenten echter niet rechtens relevant. De stukken vormen geen concreet aanknopingspunt dat het oordeel van de Minister van Buitenlandse Zaken in het individuele ambtsbericht, onjuist zou zijn. Hierbij acht de rechtbank onder andere van belang dat het rolnummer dat op deze documenten staat vermeld, 2000/187, hetzelfde is als het rolnummer op het niet-authentiek bevonden arrestatiebevel. Mede in aanmerking nemend dat eisers de rechtbank geen toestemming hebben gegeven om op de grondslag van de aan het individuele ambtsbericht ten grondslag liggende stukken uitspraak te doen, ziet de rechtbank geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder niet van de juistheid van de inhoud van het individuele ambtsbericht heeft kunnen uitgaan en zijn besluit niet op de uitkomsten van dit ambtsbericht heeft kunnen baseren.

9.3 Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat niet geloofwaardig is dat eisers in de negatieve aandacht van de Turkse autoriteiten staan en in Turkije vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag te vrezen hebben.

10. Voorts heeft verweerder zich, mede gelet op het bovenstaande, terecht op het standpunt gesteld dat eisers niet voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 in aanmerking komen.

11. De beroepsgrond dat verweerder ten onrechte heeft nagelaten het asielrelaas van eisers aan een verdere beoordeling te onderwerpen mist feitelijk grondslag, nu uit de in de bestreden besluiten geïncorporeerde voornemens blijkt dat verweerder het asielrelaas van eisers wel nader heeft beoordeeld. De stelling dat de oudere broer van eiser Turkije jaren geleden om dezelfde reden is ontvlucht en hij als vluchteling is toegelaten, kan evenmin slagen. Naar blijkt uit het eerste gehoor van eiser, pagina 4, heeft hij verklaard dat deze broer hier te lande verblijft op grond van zijn huwelijk met een Turkse vrouw uit Nederland. Voorts merkt de rechtbank het standpunt van eisers dat de ouders van eiser sinds zijn vertrek zijn lastig gevallen door de autoriteiten niet als een beroepsgrond aan. Het betreft immers een inhoudelijke aanvulling op het asielrelaas. Dit geldt eveneens voor de stelling dat eisers nimmer met rust gelaten zullen worden omdat eiser uit een politiek actieve familie stamt.

12.1 Ten slotte hebben eisers gesteld dat de broer van eiser en zijn vrouw, die tegelijkertijd met eisers zijn ingereisd en in Turkije dezelfde problemen hebben ondervonden, intussen als vluchteling zijn toegelaten. Daarom menen eisers dat het aan hen onthouden van een verblijfsvergunning asiel in strijd met het gelijkheidsbeginsel is.

12.2 Uit de uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats betreffende de broer van eiser en zijn echtgenote, AWB 03/22796 BEPTDN en AWB 03/22793 BEPTDN, van 14 juni 2005, blijkt dat de geloofwaardigheid van het relaas van eisers broer en zijn vrouw niet ter discussie stond, dat er in hun asielprocedure geen individueel ambtsbericht is uitgebracht, alsmede dat hun asielrelaas gedurende

AWB 03/22794 BEPTDN en AWB 03/22795 BEPTDN

6

de procedure wezenlijk van het relaas van eisers is gaan verschillen. Derhalve kan het beroep op het gelijkheidsbeginsel niet slagen.

12.3 Hetgeen is aangevoerd omtrent de problemen van de jongste zoon van eisers kan in de onderhavige procedure geen rol spelen.

13. De conclusie is dan ook dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan.

14. Op grond van het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

15. Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

V. BESLISSING

De rechtbank

verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 29 mei 2007 door mr. O.L.H.W.I. Korte, voorzitter, en mr. P.H.M. Kuster en mr. J. Jonkers, rechters, bij afwezigheid van de zittingsgriffier mr. Y.M.E. Jurgens, in tegenwoordigheid van mr. S. Tax, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier,

De voorzitter,

Afschrift verzonden op: **30 MEI 2007**

Conc.: YJ
Coll: ST
D: C

Regie van de Rechtbank
van de Rechtbank Amsterdam

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Advocatenkantoor Kleerekooper

Utrecht, 27 juni 2007

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage
Per fax: 070-3651380 (8 pag.)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3888	B 27 JUN 2007
ZAAKNR. 2007 041416	
AAN: VI	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN
(asiel)

Van:

G.G.A.J. Adang, advocaat te Utrecht, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd
Postbus 686, 3500 AR Utrecht
telefoon: 030-2307100
e-mail: adang@balienet.nl
fax: 030-2307105
kenmerk gemachtigde: 2001101

Ten behoeve van de vreemdelingen:

en , mede namens hun minderjarige kinderen, allen van Turkse nationaliteit, dezer zake woonplaats kiezende ten kantore van hun gemachtigde aan de Predikherenstraat 24 te Utrecht (Postbus 686, 3500 AR).

Omschrijving uitspraak:

Uitspraak van de Vreemdelingenkamer van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, kenmerk AWB 03/22794 en 03/2295, van 29 mei 2007, verzonden op 30 mei 2007 aan de gemachtigde.

Betreft:

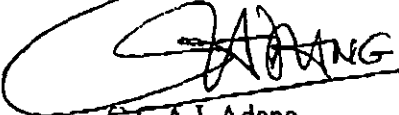
Verzocht wordt bovengenoemde uitspraak te vernietigen, het beroep in eerste aanleg alsnog gegrond te verklaren, onder veroordeling van verweerder in de kosten beide procedures.

Grieven:

Deze zijn aangehecht.

Bijlagen:

De uitspraak waarvan hoger beroep.

G.G.A.J. Adang

Grievan van

De rechtbank overweegt in r.o. 7 dat zij appellanten niet volgt in hun stelling dat het (vermeend) niet authentiek zijn van het door hen overgelegde arrestatiebevel geen afbreuk kan doen aan hun geloofwaardigheid.

Appellanten volgen de rechtbank niet in haar oordeel dat het feit dat zij het betreffende document vanuit Turkije toegezonden hebben gekregen en te goeder trouw in hun procedure hebben ingebracht geheel voor hun risico komt.

Eisers wijzen er daarbij op dat zij de uitkomst van het individuele ambtsbericht betwisten en dit gemotiveerd hebben bestreden.

Die motivering bestaat daaruit dat zij twee authentieke documenten hebben overgelegd met betrekking tot hetzelfde feit als waarop de dagvaarding betrekking heeft. De rechtbank heeft dit laatste terecht vastgesteld in r.o. 9.2.

Ten onrecht oordeelt de rechtbank echter dat de laatste twee overgelegde documenten rehtens niet relevant zijn, juist omdat deze dezelfde zaak betreffen. Juist het feit dat deze aanvullende (authentieke) documenten hetzelfde feit betreffen, geeft grond om aan de juistheid van het individuele ambtsbericht m.b.t. het eerdere document te twifelen.

Ten onrechte verwijt de rechtbank eisers dat zij geen toestemming hebben gegeven voor kennisname van de onderliggende stukken van het ambtsbericht. Het is juist verweerder die kennisname van die stukken aan hen als procespartij onthoudt. Daarmee onthoudt verweerder hen de mogelijkheid het individuele ambtsbericht op andere wijze te bestrijden dan door overlegging van meer en andere authentieke stukken.

De rechtbank had dienen te oordelen dat het op de weg van verweerder had gelegen om tenminste ook deze stukken te laten beoordelen en daarover een individueel ambtsbericht te vragen. Pas dan hadden appellanten zich dienen te beraden over het geven van toestemming tot kennisname van alle individuele ambtsberichten.

Het enkel oordelen op basis van één individueel ambtsbericht is in casu onzorgvuldig. De rechtbank heeft dit ten onrechte miskend.

Aldus heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de geloofwaardigheid van eisers in het geding is.

Onjuist is de vaststelling in r.o. 12.1 dat het asielrelaas van de broer en zus van appellanten wezenlijk van dat van en is gaan verschillen. De aanvraag van de broer en zus is slechts aangevuld met persoonlijke elementen. De basis van het asielrelaas en de geloofwaardigheid daarvan is hetzelfde gebleven. Dat de relazen van broer en zus geloofwaardig zijn, staat inmiddels in rechte vast. Ten onrechte heeft de rechtbank deze rechtsongelijkheid niet onderkend.